

ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΕΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ

Ζωγραφιές των μαθητών των Ελληνικών Σχολείων της Κοινότητας Μελβούρνης, που συνόδευσαν θεατρικό δρώμενο βασισμένο στο μύθο του Αισώπου, η Χελώνα και ο λαγός.

Αποψη: Κώστας Καραμάρκος

Πριν περίπου 2 εβδομάδες, Φιλελεύθεροι πολιτικοί της Βικτώριας, με την παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδας στη Μελβούρνη και μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Μελβούρνης και Βικτωρίας (ΕΟΚΜΒ), υποσχέθηκαν στην Κοινότητα χρηματοδότηση 1,8 εκατομμυρίων δολαρίων, για να ανακατασκευάσει κοινοτικά κωλ που βρίσκονται δίπλα στις εκκλησίες της σε 5 διαφορετικά προάστια της Μελβούρνης. Το ίδιο ύψος χρηματοδότησης, ακριβώς για τον ίδιο σκοπό, υποσχέθηκε την Τετάρτη στην Κοινότητα και το Εργατικό Κόμμα Αυστραλίας (ΕΚΑ).

Όμως, πριν περίπου δύο εβδομάδες πάλι, πολιτικοί του ΕΚΑ, μαζί με στελέχη της Ελληνορθόδοξης εκκλησίας, ανακοίνωσαν στην Αρχιεπισκοπική Μονή Αξιόν Εστί στο Northcote πως, μια εργατική ομοσπονδιακή κυβέρνηση υπό τον Anthony Albanese, θα επιχορηγήσει τη Μονή με 10 εκατομμύρια δολάρια για να δημιουργηθεί Πολιτιστικό Κέντρο με αμφιθέατρο, κ.α.

Αυτές οι δυο ανακοινώσεις, μπορούν ενδεχομένως να αλλάξουν μια για πάντα το μέλλον της ελληνοαυστραλιανής κοινότητας στη Μελβούρνη. Μπορούν να αλλάξουν τον τρόπο με τον οποίο βλέπουμε τον εαυτό μας, τον τρόπο με τον οποίο

Νομίζω πως έφτασε πλέον η ώρα, οι κοσμικές κοινότητες και οι κοσμικές μορφές οργάνωσης του Ελληνισμού στην Αυστραλία, τουλάχιστον αυτές που υπάρχουν στις 3 μεγάλες εστίες, στη Μελβούρνη, στο Σύδνεϋ και στην Αδελαΐδα, να δημιουργήσουν ένα δίκτυο κοσμικής αλληλεγγύης και υποστήριξης των συμφερόντων τους

ορίζουμε την ελληνοαυστραλιανή και την ελληνική κουλτούρα και παιδεία, τον τρόπο με τον οποίο βιώνουμε και αντιλαμβανόμαστε την ταυτότητά μας ως άτομα και ως κοινότητα, καθώς επίσης και τον τρόπο με τον οποίο οργανωνόμαστε και διαχειριζόμαστε τις συλλογικές μας τύχες. Για αυτόν ακριβώς το λόγο, αυτές οι δύο εξελίξεις που μπορούν να αλλάξουν μια για πάντα τα «γεωπολιτικά» πράγματα της ομογένειάς μας, χρειάζεται να συζητηθούν ευρέως.

Μπορεί ως πάροικοι να μην μπορούμε να επηρεάσουμε την κατεύθυνση της Αρχιεπισκοπής, λόγω της φύσης της και της δομής της, όμως, στο σχεδιασμό και στην τακτική και στρατηγική αντίδραση της ΕΟΚΜΒ, χρειάζεται να υπάρξει τέτοια αντίδραση, έτσι ώστε να μη γίνει στο μέλλον η Κοινότητα ομογενειακό περιθώριο, πρέπει να συμμετέχει ολόκληρη η παροικία και όλα τα ενδιαφερόμενα μέλη της ΕΟΚΜΒ.

Κατ' αρχάς, αξίζει να αναγνωρίσουμε και να επικροτήσουμε τις ικανότητες της Κοινότητας και της Αρχιεπισκοπής να αποσπάσουν προεκλογικά από τα πολιτικά κόμματα, υποσχέσεις για χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων τους.

Όμως, όπως βλέπουμε όλοι και όλες, το ύψος της υπόσχεσης χρηματοδότησης των Εργατικών προς την Αρχιεπισκοπή, είναι πέντε φορές μεγαλύτερη από το ύψος της υπόσχεσής τους προς την Κοινότητα Μελβούρνης. Το ίδιο ισχύει και για το Φιλε-

λεύθερο Κόμμα. Οι υποσχέσεις για χρηματοδότηση Ενοριών της Αρχιεπισκοπής, στο Σύδνεϋ, είναι τετραπλάσιες σε ύψος από την υπόσχεση τους Φιλελευθέρων προς την Κοινότητα Μελβούρνης.

Λαμβάνοντας υπόψη πως στις μέρες μας, πολιτικά αποτελέσματα παράγει η πολιτική ισχύς του καθενός, τότε μόνο δυο λόγους μπορώ να σκεφτώ που θα μπορούσαν να παράγουν αυτό το αποτέλεσμα. Πρώτον, το Εργατικό Κόμμα θεωρεί την εκκλησία πολύ πιο σημαντικότερο θεσμό από την ΕΟΚΜΒ, μια και για παράδειγμα η Αρχιεπισκοπή έχει ένα παναυστραλιανό δίκτυο εκκλησιών και ενοριών. Δεύτερον, η Αρχιεπισκοπή είναι πολύ πιο καλύτερη και αποτελεσματικότερη στο λόμπυ που κάνει στο Εργατικό Κόμμα από ότι η ΕΟΚΜΒ. Υποπεύομαι πως το μέγεθος της επιχορήγησης διαμορφώθηκε ως αποτέλεσμα και των δύο αυτών παραγόντων.

Νομίζω πως έφτασε πλέον η ώρα, οι κοσμικές κοινότητες και οι κοσμικές μορφές οργάνωσης του Ελληνισμού στην Αυστραλία, τουλάχιστον αυτές που υπάρχουν στις 3 μεγάλες εστίες, στη Μελβούρνη, στο Σύδνεϋ και στην Αδελαΐδα, να δημιουργήσουν ένα δίκτυο κοσμικής αλληλεγγύης και υποστήριξης των συμφερόντων τους. Εκτός από μερικές συνυπογραφές των προέδρων των τριών μεγάλων κοινοτήτων των παραπάνω πόλεων, σε επιστολές προς τις αρχές της Ελλάδας, αυτή η απόπειρα δικτύωσης δεν έχει γίνει τις τελευταίες δεκαετίες. Αν δεν επιθυμούν